

CRIDORIAS

Justicia de Deul

Recordarán los lectores de lo CRIT D' ESPANYA que quan va ocrer a Valencia la salvatjada lliberal contra 'l marqués de Cerralbo, los republicans de *double*, los possibilistas, van ser los únichs que manifestaren son regositj, los únichs que aplaudiren als cafres lliberals de la ciutat del Cid.

Ab lo qual demostraren sa petitesa gens envejable per cap persona que se estime.

¡Quí 'ls había de dir als possibileros que 'l seu canari fora, á no tardar, objecte d' una estrepitosa xiulada y algo més!

Segons noticias de bona mena, en Castelar determiná fer un viatge polítich per algunas poblacions de Alican.

Sense anunciar res empenqué la marxa, y cap á Novelda falta gent.

Y en efecte, al entrar en aquella població, fou obsequiat ab un concert de xiulets, moris y fueras, que obligá á n' en Castelar á retirarse á una casa de camp d' un rich propietari que no te res de democrátich.

Nosaltres no citém aquest fet, impropí sempre, pera alegrarnos de la xiulada, com ho feren los possibilistas al tenir lloch las cafreradas de Valencia.

Nos fem eco del mateix pera demostrar que no 's pot alegrar ningú del mal del proxim.

Y máxime en un país com Espanya, ahont hi ha un govern tan lliberal que 's molt aficionat als xiulets.

Per lo demés, doném lo pésame al partit possibilista.

Perque desgraciadament per ell no es tan popular com se pensava.

—*—

Y are filosofant sobre l' assumpto ó xiulada ab que ha estat obsequiat lo jefe dels corsaris, dech dir que honra més una cafrerada com la que sufrí a Valencia lo marqués de Cerralbo, que la xiulada de 'n Castelar.

Ab la primera, demostrá lo poble amotinad que lo partit carlista no s' inmuta per una xiulada sola.

Y tenía rahó, porque está ja acostumat á sentir xiular..... balas. Y á ferlas xiular per las orellas dels lliberals.

Y no per las dels possibilistas, porque aquestos ja may han tingut prou valor pera sortir de casa seva.

Quan se tracta d' una xiulada á secas com la que escoltá en Castelar la cosa ja cambia d' aspecte y de importancia.

Perque 'l poble de Novelda, *verbi gratia*, sab perfectament que pera obsequiar y fer caurer del burro á certs polítichs, basta 'l xiularlos.

Rifarse 'ls, en una paraula, no tinguent cap necessitat d' incomodarse com ho feren los valencians.

Ni de demanar auxili á cap *Sapiña*.

Encara que no arribe á la categoría del escuder del don Quijote.

—*—

La *Publicidad*, al ferse eco de la xiulada de Novelda, no vol donarli gran importancia.

Fá bé. Perque ja la té tota. Y diu que més greu li haguera sabut que 'n Castelar hagués estat xiulat á

Valencia, com en Cerralbo, y á Zaragoza, Sevilla, etc., com en Cánovas.

Si en Castelar hagués visitat recientment aquestas ciutats que anomena, potser tindria quelcom de rahó l' orga del possibilitisme.

Peró que jo sápigam no ha fet més que passarhi de llarch.

Que ho probi de visitarlos, y veurém.

Perque ha de tenir en compte que 'l xiular es un vici social de gran moda.

—*—

Ademés, l'argument de *La Publicidad* no resa per nosaltres.

Habentse passejat, casi triunfalment, en Cerralbo per poblacions molt més importants que la ciutat dels *chés*, com Barcelona, per altrás tan populosas com Tarragona, Tortosa, Olot, Girona, Igualada, Vich, Manresa, etc., etc., y per tan anti-carlistas com Ripoll, Martorell, etc., etc.

Y aixó seguidament sense reposar á cap lloch.

A lo qual donaba temps pera prepararse als que volguessen xiular y alborotar, ab la circumstancia que nosaltres no simpatisém ab en Sagasta.

Ja ho veu donchs *La Publicidad* que si ab aixó se té popularitat é importancia, lo partit carlista ne té per vendre.

—*—

Un periódich nocalít dona compte de la desaparició de *Don Ramón*, anunciantla ab las següents paraulas:

«¡Gracias á Deu! Ha deixat de publicarse lo periódich desvergonyit, etc., etc.»

Aixó per si vostés no ho entenien vol dir. ¡Gracias á Deu! Ja tenim mort al que tants mals ratos nos feu passar.

Peró fins ab aixó se equivocan, porque *Don Ramón* ha deixat hereu.

El Papelito.

¡Cuidado donchs á treurers las mans del cap!

—*—

La *huelga* va de baixa, però la bruticia de Barcelona deu anar de puja.

Perque fa algunas setmanas que no s' escombran los principals carrers y Ramblas.

¡Y donchs que fan los favoritos dels regidors que figuran com escombriayres á las llistas del municipi!

—*—

Nostre benvolgut amich lo Reverent Pbre. Pere Col·lell, ha sigut nombrat Beneficiat de la Santa Esglesia Catedral de Girona, en virtut de brillantíssimas oposicions tingudas lloch en aquella ciutat immortal.

Certament no altre resultat podia esperarse d' home de tant vast saber é ilustració.

Sía la més completa enhorabona.

—*—

ULTIMA HORA

Al entrar en premsa 'l present número, rebém noticias més consoladores de la salut del Sr. Marqués de Valde-Espina, que ha experimentat lleugera milloria en sa enfermetat.